

primus autor: *Disputandi pruritus, Ecclesiarum scabies.* Act. Erud. Lipf. M. DC. XCI. Supplem. p. 84.

(Præterea contingit, ut Logicus immoderatus ubique syllogismos crepet, syllogismos ab aliis exposcat. Quod est sane ineptum & ridiculum. Id animadvertens jam sua tempestate *Lucianus* in convivio illo philosophorum inducit ridiculum *Eteoclem* Stoicum, syllogismos suos jactantem & mittentem epistolam ad *Aristænetum* convivatorem, in qua sunt hæc verba: *Egregiis istis Philosophis tuis equidem (absit dicto invidia) vel unico syllogismo mihi videor os protinus obturaturus. Alioqui respondeat aliquis, quid sit Philosophia, aut de primis his, quid habitio differat ab habitu, οὐχὲν ἔστιν, ut ne difficultas istorum aliquid moveam, nempe quid sit syllogismus cornutus, aut sorites aut Metens quid sit?* Ridiculus fuit non minus ille, qui ad mensam Regis Galliarum adhibitus, post longum & triste silentium, subito exclamavit: *Conclusum est adversus Manichæos!* Nempe inter cibos & potiones syllogismum in Manichæos hæreticos duorum principiorum patronos excogitaverat & concluderat lepidum caput. *Arrianus* quæque in *Epiætetum* L. vel diff. II. c. 1. illud vitium syllogizandi (p. m. 135.) sed gravius taxans, *Alii*, inquit, *problemata, alii syllogismos, at tu mortem cogita.* Ἄλλοι μάλιστα προβλήματα, ἄλλοι συλλογισμοί, σὺ αὐτοθνήσκεις. Idem pueris syllogismos esse relinquendos judicat, I, 29. p. m. 119. Ridiculum facit & *Molierus* *Pancratium* illum loc. cit. adversario immodice iratum eo, quod syllogismus in *Balordo* concludisset. Odoratus est idem vitium *Boetius*, sagacissimus Gallorum, ideo fecit in *Satyra* VIII. doctorem Sorbonicum postulantem probationem propositi per syllogismum in formam reductum. *Mais il faut les prouver. En forme.* Neque non assentitur his viris A. Artis cogitandi, qui inter signa Logici inepti vel *Pedane* refert, si in probationibus judicandis formas potius argumentorum & regulas, quam rationis lumen requirat. P. III. c. IX. p. m. 298. 299. Itaque dicit hic idem scriptor Pontificius ipse sententiam in suos, qui in Colloquio Ratisbonensi a Lutheranis semper formas syllogisticas requirebant,